

## **Jak pomagać dziecku w nauce?**

1. W domu ustal z dzieckiem plan odrabiania lekcji z uwzględnieniem przerw i konsekwentnie go przestrzegać. Najtrudniejsze lekcje odrabiać na początku.
2. Im dziecko ma większe trudności z koncentracją, tym przerwy powinny być częstsze i dłuższe. W miarę postępów należy wydłużać czas wysiłku intelektualnego i skracać przerwy.
3. Lekcje, które sprawiają dziecku najwięcej trudności należy odrabiać jako pierwsze. Umysł jest wypoczęty a świadomość, że to co jest trudne zostało zrobione, zwiększa motywację do dalszej pracy. Większość uczniów zostawia sobie to co trudne na koniec. W efekcie nastawienie do odrabiania lekcji jest negatywne a motywacja znacznie spada, bo przed nami jeszcze np.: „ta okropna matematyka”.
4. Przed rozpoczęciem odrabiania każdego przedmiotu, należy określić zakres materiału do opanowania – przeczytać polecenia, pytania, które są na końcu tematu, sprawdzić czy prawidłowo zostały przez dziecko zrozumiane, wątpliwości i niejasności wyjaśnić.
5. Naukowo zostało dowiedzione, że człowiek o wiele lepiej się uczy, gdy wie, czego ma się nauczyć. Czytając materiał (temat) młody człowiek na ogół nie wie co jest bardziej ważne a co mniej i stara się zapamiętać wszystko albo też wykonuje czynność czytania bez skupianiem się na treści. Jeśli zapozna się z pytaniami przed czytaniem, wie jakie informacje są ważne i jego uwaga jest skierowana na ich szukanie. Taka technika poprawia rozumienie czytanych treści, gdyż po przeczytaniu fragmentu (akapitu), żeby stwierdzić, czy zawiera odpowiedź na pytanie musi dokonać analizy informacji w nim zawartych, a tym samym lepiej je zapamięta.
6. Najlepiej jest odrabiać lekcje w dniu, w którym zostały zadane.
7. Odrabiając lekcje w dniu, w którym zostały zadane, dotyczące przerabianego w szkole materiału uczeń bazuje na świeżych informacjach i je utrwała. Zostawiając je na ostatnią chwilę zapomina wiele informacji i musi się uczyć ich od początku.
8. Przepytać dziecko - odpowiadanie w domu na głos pozwala na sformułowanie myśli i przełożenie na wypowiedź ustną.

10. Jeśli dziecko nie lubi jakiegoś przedmiotu, należy znaleźć jakieś ciekawostki i zainteresować je nimi.

12. Przy sprawdzaniu najpierw należy zauważyć i podkreślić to co zostało zrobione dobrze, a dopiero potem wskazać błędy i je omówić.

**PAMIĘTAJ - Pomagać to znaczy nie wyręczać!!!!**

## Co warto mówić?

Tymi słowami zbudujesz motywację dziecka

<p>To rzeczywiście wspaniała praca... Podoba mi się sposób, w jaki pracujesz. Wychodzi ci to znacznie lepiej. Cudownie! Masz u mnie wielkiego „plusa”. Rzeczywiście, dałaś z siebie wszystko. Fantastycznie! Jestem dumna z tego jak dziś pracujesz. Właśnie, tak! Spisałaś się na medal. Kapitalnie, radzisz sobie coraz lepiej. Wygląda na to, że to będzie wspaniałe. Jestem ci wdzięczny za twoją pomoc. Jesteś bardzo pomysłowa. Sprawiłaś mi wielką przyjemność. Pokazałaś dziś dobrą pracę. Gratuluję! Dałaś z siebie wszystko. Podziwiam twój wysiłek. Brawo! To jest wspaniałe. Tak trzymaj! Rewelacja! To jest fantastyczne.</p>	<p>Cieszę się, że coraz lepiej mówisz. Swoją pracą sprawiłaś mi ogromną przyjemność. Teraz jestem z ciebie naprawdę dumna. Brawo! Zasłużyłaś na uznanie. Podoba mi się twoje zachowanie. Wspaniale! Stanałaś na wysokości zadania! Praca z tobą to prawdziwa przyjemność. Bardzo miło, że tak się starasz. Sprawiłaś, że jestem szczęśliwa. Przerosłaś samego siebie. Fantastycznie! Jesteś naprawdę sprytny. Dziękuję! Było mi bardzo miło. Jesteś naprawdę dzielny... Tak! Teraz było znacznie lepiej. Bardzo ładnie, może pokażemy to kolegom. Wyszło znacznie lepiej niż oczekiwałam. Bardzo dobrze się spisałaś.</p>
--	---

<p>Ale jesteś pomysłowa.  To bardzo dobra obserwacja.  Dziękuję ci bardzo.  Wszyscy pracowaliście bardzo dzielnie.  Gratuluje! Miałaś rację.  Mama i tata będą dumni, kiedy  zobaczą twoją pracę.  Jesteś bardzo uważny.</p>	<p>To jest wspaniały sposób.  Brawo! Jesteś sprytny.  Och! Jak cudownie.  Super. Znakomicie! Udało się!  Co za piękna praca.  Jesteś bardzo pracowita i wytrwała.  Dobrze ci idzie.  Pięknie! Ale niespodziankę mi  Zrobiłaś!</p>
--	---

## Czego należy unikać?

Mówiąc o czynnikach warunkujących motywację dziecka do nauki, warto sobie uświadomić, iż niektóre z naszych postaw i zachowań mogą wpływać negatywnie na stosunek naszych podopiecznych do kwestii uczenia się. W związku z tym powinniśmy unikać :

- **grożenia i oskarżania** , np. „Jeśli nie zabierzesz się do nauki, pożałujesz”,
- **wyrażania negatywnego podejścia do nauki w szkole**. np. „ A kto powiedział że nauka musi być zabawna ?”, „Matematyka jest nudna, ale musisz niestety przez nią przebrnąć” ,
- **komentarzy, przedstawiających naszą osobę jako wzór negatywny** : „Ja też nigdy nie umiałem matematyki” – takie wyznania mogą stanowić dla dziecka dobrą wymówkę,
- **porównywania mniej zdolnego dziecka z rodzeństwem** - tu: ważne jest dostosowywanie swoich oczekiwań do każdego dziecka z osobna, na miarę jego możliwości i umiejętności
- **posiadania wygórowanych oczekiwań, nieadekwatnych do faktycznych możliwości dziecka**: – niemożność sprostania naszym ambicją może wpędzić dziecko w frustrację, poczucie winy i pogłębić niechęć do nauki,
- **zaprzeczania na siłę i mówienia, że zadanie jest bardzo łatwe, w sytuacji gdy dziecko twierdzi, że coś jest dla niego zbyt trudne** – lepiej wyrazić wtedy zrozumienie dla trudności dziecka, spróbować zachęcić do podjęcia wysiłku, zaproponować własną pomoc,

- *nadmiernego kontrolowania w czasie pracy*, ciągłego „kręcenia się wokół dziecka”, zaglądania co chwilę przez ramię lub stałego pytania jak mu idzie – ludzie bardziej lubią naukę, gdy uczą się z własnej woli i nie są do tego przymuszani.

UWAGA!

**Pomaganie to nie robienie za dziecko.**

**Od najmłodszych lat należy uczyć dzieci samodzielności,**

**by zawsze wierzyło w siebie i się nie poddawało.**

*Powodzenia !!!!*